

9 Νοεμβρίου 2019

Μητροπολίτου Αντινόης Παντελεήμονος: Στον Άγιο Νεκτάριο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

εΓΕ
ΘΑ

ΝΕ
ΚΤΑ
ΡΙ
Ο

ΠΕΝΤΑ-
ΠΟΛΕΩ

ΑΓΙΟΣ ΘΩΚΡΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΚΑΤΗΧΗΤΗΣ
ΕΙΣ ΜΗΝΙΑΝ ΔΙΑΣΕΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

Η Αγία Ορθόδοξος του Χριστού Εκκλησία είναι ο χώρος μέσα στον οποίον ο

άνθρωπος βρίσκει τον προορισμό του, τον σκοπό της υπάρξεώς του και τέλος την πηγή από την οποία αντλεί όλες τις δυνάμεις για να ανεβεί στα ύψη των αρετών και έτσι να μπορεί να μεταμορφωθεί από το απομονωμένο από τη θεία Χάρη άτομο στο αγιασμένο και θεούμενο πρόσωπο. Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι το πνευματικό εργαστήριο μέσα στο οποίο διαπλάθεται και διαμορφώνεται η εικόνα του Χριστού πάνω στο χαρακτήρα του ανθρώπου και ο άνθρωπος γίνεται ζωντανή εικόνα του Θεού. Μέσα από την προσωπική ζωή του κάθε πιστού μαρτυριέται η ζωή του Χριστού.

Ο άνθρωπος αγιάζεται και σώζεται μόνον όταν βρίσκεται μέσα στους κόλπους της Ορθόδοξης Εκκλησίας και έξω απ' αυτήν ούτε αγιασμός υπάρχει ούτε σωτηρία. Η ύπαρξη των αγίων αποτελεί τη χειροπιαστή απόδειξη, ότι δηλαδή η σωτηρία υπάρχει και προσφέρεται μόνον από τον Χριστό μέσα στην Εκκλησία εκείνη που ο ίδιος ίδρυσε με το Αίμα Του. Αυτή η σωτηρία προσφέρεται σ' όλους εκείνους που πιστεύουν σωστά στο Όνομά Του και εφαρμόζουν τις Εντολές Του. Στις αιρέσεις και στα σχίσματα δεν υπάρχει σωτηρία Γι' αυτό και δεν υπάρχουν άγιοι.

Οι άγιοι της Ορθόδοξης μας Εκκλησίας είναι οι άνθρωποι εκείνοι που απόδειξαν ότι είναι οι γνήσιοι φίλοι του Χριστού, απαρνήθηκαν τις αμαρτωλές πράξεις του κόσμου, σήκωσαν τον Σταυρό τους και ακολούθησαν Αυτόν. Μέσα στη ψυχή των αγίων το Πανάγιο Πνεύμα άναψε τη φλόγα της θείας αγάπης και θεώρησαν όλα τα πράγματα και τη δόξα του κόσμου αυτού ως σκύβαλα, μάταια και άνευ καμιά αξίας.

Οι άγιοι θερμαίνουν με το παράδειγμά τους τις ψυχές των πιστών που η αμαρτία ψύχρανε. Αποτελούν τα φώτα του Χριστού που λάμπουν μέσα στο σκοτάδι και δείχνουν τον ίσιο δρόμο που οφείλομε να ακολουθήσουμε, τον δρόμο της ευσεβείας και της ενάρετης και ηθικής ζωής.

Οι άγιοι αποτελούν τα αστέρια του νοητού στερεώματος της Εκκλησίας και αντανακλούν το Φως του Χριστού στον κόσμο χαρίζοντας ελπίδες και δυνάμεις με τις οποίες ενδυναμώνεται η πίστη και η ευσέβεια των πιστών χριστιανών.

Ένας νεοφανής αστέρας της Ορθοδόξου μας Εκκλησίας είναι ο σημερινός εορταζόμενος άγιος του Ελληνορθοδόξου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας Νεκτάριος Κεφαλάς, Μητροπολίτης Πενταπόλεως, που με τους αγώνες του, την ταπείνωσή του, τη σιωπή του και την ανεξικακία του αναδείχθηκε, με τη Χάρη του Χριστού, το νέκταρ των αρετών, το πολυτίμητο σκεύος των θείων Δωρεών του Αγίου Πνεύματος, το ύψος της ταπείνωσης, το βάθος της αγάπης.

Με την ασκητική του ζωή καταξιώθηκε να γίνει το πανευώδες αλάβαστρο της θείας ευωδίας του Παναγίου Πνεύματος και ο πρεσβευτής των ψυχών ο

θερμότατος. Ο άγιος Νεκτάριος αναδείχθηκε ο φωτεινός λύχνος που φωτίζει πλουσίως τις ψυχές των ευσεβών ανθρώπων με το Φως των Ευαγγελικών Διδαγμάτων. Αναδείχθηκε ο άξιος υπηρέτης του Θεού Λόγου και ο άξιος Ποιμένας και λειτουργός των θείων Μυστηρίων.

Για την ενάρετη, αγνή και καθαρή ζωή του φθονήθηκε, διώχθηκε, συκοφαντήθηκε, περιφρονήθηκε από τον κόσμο, και παρ' όλα αυτά υπόμεινε σιωπηλά και ταπεινά κάθε δοκιμασία. Είχε πάντοτε βαθιά ριζωμένα στην καρδιά του τα λόγια του Χριστού που μας δίδαξε λέγοντας, «ει εμέ εδίωξαν και υμάς διώξουσιν». Και ο Διάβολος, βλέποντας την αγωνιστικότητα του αγίου, ξεσήκωσε πόλεμο εναντίον του δούλου του Θεού.

Όταν αποφασίσει κανείς να ακολουθήσει τον Θεό, τότε έρχεται σε αντίθεση με τον Διάβολο και εκείνος με τη σειρά του ξεσηκώνει όλους που πράττουν το θέλημά του. Ο Διάβολος δεν πολεμά τους δικούς του, εκείνους που ζουν αμαρτωλή ζωή, εκείνους που έχουν αρνηθεί τον Χριστό, εκείνους που έπεσαν σε αίρεση ή σε σχίσματα. Αυτούς δεν τους ενδιαφέρει, γιατί τους έχει στο χέρι. Πολεμά εκείνους που βαδίζουν τον δρόμο του Θεού, τον δρόμο των αρετών και της μετανοίας.

Ο Απόστολος Παύλος μας διδάσκει λέγοντας, ότι «ουκ έστι η πάλη ημών προς αίμα και σάρκα, αλλά προς τας αρχάς, προς τας εξουσίας του κοσμοκράτορος του σκότους του αιώνος τούτου».

Ο άγιος Νεκτάριος υπήρξε μία προσωπικότητα που διακρίθηκε στους πνευματικούς αγώνες κατά του Διαβόλου και αποτελεί ένα φωτεινό παράδειγμα για όλους τους πιστούς κάθε εποχής.

Στην εποχή μας, που τα ιδανικά, οι ηθικές αξίες και οι αρετές καταπολεμούνται από τις κοσμικές και σκοτεινές δυνάμεις του αιώνα αυτού, η προσωπικότητα του αγίου Νεκταρίου προβάλλεται σαν φωτεινός φάρος που φωτίζει τις ψυχές εκείνες που ταλαιπωρούνται και τις καθοδηγεί στον ασφαλή λιμένα της σωτηρίας, που είναι ο Χριστός.

Ο άγιος Νεκτάριος υπήρξε ο συνεχιστής της Πατερικής Παράδοσης της Ορθοδόξου Εκκλησίας και καταξιώθηκε του χαρίσματος της θαυματουργίας, τόσον όσον ήταν ακόμα ζωντανός, αλλά και μετά τον θάνατό του. Το ιερό του λείψανο παρέμεινε πάνω από είκοσι χρόνια άφθορο, εκχύνοντας την άρρητη ευωδία της αγιότητας «ως μυροθήκη του Αγίου Πνεύματος». Η αποκατάσταση του αγίου Νεκταρίου στην κανονική τάξη του Ελληνορθοδόξου Πατριαρχείου έγινε τα τελευταία χρόνια, επί της Πατριαρχείας του μακαριστού Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κυρού Πέτρου του Ζ', ο οποίος με Συνοδική

Απόφαση ζήτησε συγχώρηση εκ μέρους όλων εκείνων που τον είχαν αδικήσει και ανέγραψε το όνομά του ξανά στον κατάλογο των κανονικών Επισκόπων του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Την ώρα εκείνη και όταν έφερναν οι αρχιερείς την εικόνα του αγίου μέσα στη συνοδική αίθουσα, πλημμύρισε ο χώρος ουράνιας ευωδίας.

Όσοι επικαλούνται τον άγιο αμέσως συντρέχει για να σώσει εκείνους που με πίστη και ευλάβεια επικαλούνται το όνομά του. Ο Θεός αντιδοξάζει μέσα στην Εκκλησία Του εκείνους που Τον δόξασαν μέσα από τη ζωή τους.

Η ιερά αυτή στιγμή μας καλεί να ενθυμηθούμε μερικά λόγια του μακαριστού αγίου Γέροντος Αμφιλοχίου Μακρή, ο οποίος περιγράφει τη γνωριμία του με τον άγιο Νεκτάριο. «Τον θεωρούσα ζωντανό άγιο, που εμφορείτο από ακραιφνές ορθόδοξο πνεύμα. Η μετ' αυτού συναναστροφή πλημμύριζε τη ψυχή μου με αισθήματα σεβασμού και ευλάβειας προς την αγιότητά του και όταν εξομολογιόμουν, διέκρινα την μεγάλη αγάπη του, την άκρα ταπείνωσή του, και το βάθος της πνευματικότητάς του. Αυτόν είχα σαν στήριγμα στους πειρασμούς της μοναχικής μου ζωής».

Δόλος δεν υπήρχε στην καρδιά του, ένας μόνος διακαής πόθος φλόγιζε τη ψυχή του, να δει τον μοναχικό βίο να ξαπλώνεται σ' όλο το έθνος, για να μπορέσει η Εκκλησία να βρίσκει στρατιώτες αφοσιωμένους σ' Αυτήν και να αντλεί τη δύναμη και το κύρος Της από τα προπύργια του Χριστιανισμού, τα Μοναστήρια μας.

Η σημερινή γιορτή του αγίου Νεκταρίου έχει να μας μεταφέρει τα εξής μηνύματα. Πρώτον, ότι ο Θεός πάντοτε θα αναδεικνύει σε κάθε εποχή τους αγίους Του με σκοπό να ενθαρρύνει και να ενισχύει την πίστη των χριστιανών. Δεύτερον, ότι μόνον όταν έχει κανείς ζωντανή σχέση με την Εκκλησία του Χριστού μπορεί να φθάσει στα ύψη της αγιότητας. Διότι, μακράν της Εκκλησίας ούτε αγιάζεται κανείς, ούτε και σώζεται.

Ο άγιος Νεκτάριος αναδείχθηκε με έργα και λόγια άξιος ιεράρχης και γι' αυτό αναδείχθηκε ναός του Παναγίου Πνεύματος, αποδεικνύοντας, ότι ο άνθρωπος της εποχής μας και κάθε εποχής μπορεί να αγιαστεί και να φθάσει στα ύψη της θεώσεως.